

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, în cauza penală în privința lui

Gudima Viorel Mihail, născut la 25.08.1979, originar din r-nul Soroca, domiciliat mun. Chișinău, str. Al. Vlahuța, 21, ap.2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 18.01.2014 – 27.01.2015;*
2. *Instanța de apel: 27.02.2015 – 08.07.2015;*
3. *Instanța de recurs: 21.08.2015 – 17.02.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, Gudima Viorel Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea din contul lui Gudima Viorel Mihail în folosul părții vătămate Costiuc Ana prejudiciul material în sumă de 3800 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Gudima Viorel, la data de 20.11.2013, în jurul orelor 18:15, aflîndu-se în scara blocului locativ nr.18 de pe bd. Moscova, mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, deschis a sustras de la cet. Costiuc Ana telefonul mobil de model „Huawei” la prețul de 1000 lei, în care era introdusă cartela SIM cu nr. 0673717811 și telefonul mobil de model „Nokia C2-X2” la preț de 3800 lei, în care

erau introduse două cartele SIM cu nr.069117500 și 060252931, după care cu bunurile sustrase de la fața locului s-a ascuns, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 4800 lei.

Acțiunile lui Gudima Viorel au fost încadrate în baza art.187 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată, avocatul Mardari V. în numele părții vătămate și de avocatul Ailoi P. în numele inculpatului.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a invocat blândețea pedepsei stabilite, considerând că instanța de fond la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Gudima Viorel, adică faptul, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, vina în comiterea infracțiunii date nu o recunoaște, anterior a fost judecat de două ori pentru săvârșirea infracțiunilor cu intenție și în ambele cazuri, fiindu-i stabilită pedeapsă condiționată, însă nu și-a făcut concluziile respective și nu a stat pe calea corijării.

Din aceste considerente, în opinia procurorului, aplicarea repetată a art.90 Cod penal nu este justificată, deoarece nu va atinge scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului cât și din partea altor persoane, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, suspendarea condiționată a executării pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și de către alte persoane a altor infracțiuni.

A solicitat, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, și a pronunța o nouă hotărîre, prin care Gudima Viorel recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute în baza art.187 alin.(1) Cod penal să fie condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.2. În motivarea apelului, partea vătămată și avocatul ei, Mardari V., au invocat că nu sunt de acord cu hotărîrea adoptată cu condamnarea inculpatului Gudima Viorel în baza art.187 alin.(1) Cod penal, considerând că acțiunile acestuia urmau a fi încadrate în baza alin.(2) lit. f) al art.187 Cod penal, deoarece dauna cauzată, pentru partea vătămată este considerabilă.

Au menționat că acest fapt a fost indicat atît în plîngerea adresată organelor de urmărire penală, precum și în faza cercetării judecătorești, ceea ce în opinia apelanților au fost lăsat fără atenție.

Au solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului Gudima Viorel să fie încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal cu stabilirea unei pedepse privative de libertate cu executarea reală a acesteia.

3.3. În motivarea apelului, avocatul Ailoi P. în numele inculpatului a invocat următoarele:

– situația de fapt reținută de instanța de fond este identică cu cea din rechizitoriu, la descrierea faptei criminale, fiind incluse date eronate, cum ar fi denumirea telefonului mobil de model „Nokia C2-X2”, care nu se regăsește printre produsele producătorului de telefoane mobile;

– soluția de condamnare a inculpatului fiind fondată în mod exclusiv și într-o măsură determinată pe declarațiile pretinse părți vătămate Costiuc Ana;

– pe parcursul urmăririi penale Gudima Viorel a colaborat activ cu organul de urmărire penală, punând la dispoziția ultimului informații detaliate pe marginea celor întâmplate la data de 20.11.2013;

– a considerat că o acuzație de săvârșire a infracțiunii de jaf nu poate fi formulată pe bază de supoziții, fiind de principiu că dovedirea existenței sau inexistenței unei infracțiuni și a vinovăției constituie o obligație a organelor de urmărire penală, or, în speță, cu toate că au fost audiate două persoane, informațiile furnizate de acestea nu susțin că Gudima Viorel ar fi săvârșit infracțiunea încriminată, nici un înscris la dosar, nici o probă de-a acuzării nu confirmă acuzația;

– instanța de fond a pronunțat o hotărâre nemotivată în fapt și în drept, fără a fi expuse argumentele care să susțină soluția, bazându-se doar pe probele acuzării administrate în faza de urmărire penală, fără a fi apreciată fiecare probă în contextul întregului ansamblu probator administrat în cauză.

A solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gudima Viorel să fie achitat de sub învinuirea imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror, partea vătămată, avocatul Mardari V. în numele părții vătămate și de avocatul Ailoi P. în numele inculpatului, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Gudima Viorel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a conchis că vina acestuia a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

– declarațiile părții vătămate Costiuc Ana, a martorilor Purice Viorica și Costiuc Anatolie;

– plîngerea cet. Costiuc Ana din 20.11.2013, ora 20:25 în care aceasta indică circumstanțele în care i-au fost sustrate telefoanele (f.d.6);

– procesul-verbal de cercetare la fața locului 20.11.2013 și planșe fotografice de la fața locului, potrivit cărora obiectul cercetării l-a constituit scara

blocului din bd. Moscova, 18, în urma cercetării careva obiecte nu au fost ridicate (f.d.7-8);

– procesul-verbal de ridicare din data de 20.11.2013, potrivit căruia de la Gudima Viorel a fost ridicat telefonul mobil de model Huawei ASCEND 4100 cu IMEI 8628860700674744 (f.d. 21);

– procesul-verbal de examinare din 27.12.2013, și anume, descifrările apelurilor telefonice, care au fost efectuate de pe telefonul mobil cu cartela SIM nr. 069117500, fiind stabilit în cadrul examinării că cartela SIM cu nr. indicat permanent a fost introdus în aparatul de telefon cu nr. de IMEI 35369505753028 din 01.11.13 pînă la 20.11.13 ora 18.25 min., iar după ce cartela SIM cu nr. 069117500 din data de 22.11.13 - 25.11.13 a fost introdus în aparatul de telefon cu IMEI35521605544002. De asemenea, sunt înregistrate mai multe apeluri telefonice între abonații 069117500 și 060671772, inclusiv la data de 20.11.13. Au fost supuse examinării descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul mobil cu cartela sim nr.060671772 pentru perioada 01.11.13 -22.12.13. În cadrul examinării s-a stabilit că cartela SIM cu nr. mai sus indicat din 01.11.2013 pînă la 20.11.2013 este introdus în aparatul de telefonie mobilă cu IMEI 3557300101946, ultimul apel de pe telefonul dat s-a efectuat către serviciul „902” la 18:51 data de 20.11.2013, ultimul mesaj la ora 21:52 din data de 20.11.13. De asemenea, a fost supus examinării telefonul mobil de model Huawei Ascend Z-100 ridicat de la Gudima V., fiind stabilit în cadrul examinării că telefonul mobil nu avea careva semne de deteriorare mecanică, în afară de o fisură verticală pe ecranul telefonului cu lungimea de aproximativ 3-4 cm, telefonul are Imei-ul 862886010674744, sau T8x4cB9252500706 (f.d.69).

Totodată, Colegiul penal a menționat că, în ședința de judecată în instanța de apel, procurorul a înaintat ordonanță de modificare a învinuirii adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei, în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și referitor la acest demers, Colegiul a indicat următoarele.

Potrivit practicii judiciare constante cu privire la unele chestiuni se vizează participarea procurorului la judecarea cauzei penale că, în cazul judecării apelului în instanța de apel, procurorul nu poate modifica acuzarea în sensul agravării ei, din motiv că aceasta ar leza substanțial dreptul inculpatului la un proces echitabil (învinuirea respectivă nu parcurge triplul grad de jurisdicție, luând în considerare faptul că este formulată în instanța de apel). Totodată, art. 326 Cod procedură penală stipulează posibilitatea modificării acuzării în sensul agravării ei, dacă în cadrul judecării cauzei în prima instanță a fost inițiată de către procuror, dar nu a fost acceptată și ulterior a fost indicat acest motiv în cererea de apel.

La fel, instanța de apel a relevat că, CEDO recunoaște că o instanță de apel are dreptul incontestabil de a recalifica faptele, însă ca această recalificare să fie compatibilă cu Convenția, acuzatului trebuie să-i fie acordată posibilitatea de a-și exercita drepturile la apărare în mod concret, efectiv și în timp util și numai în

cazul cînd acesta o face procurorul care a cerut această modificare în prima instanță și a concretizat în apel această situație de drept (Cauza Pelissier și Sassi v. Franța, cererea nr. 25444/94 din 25.03.1999, § 62).

Dacă procurorul în cererea de apel solicită reîncadrarea acțiunilor inculpatului fără a concretiza pedeapsa, acest fapt nu va influența asupra hotărârii, deoarece pedepsirea celui vinovat constituie o prerogativă a instanței.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a menționat că, astfel de cerere în ședința instanței de fond nu a fost înaintată, din care motiv, Colegiul penal a dispus respingerea ordonanței de modificare a învinuirii aduse inculpatului Gudima Viorel, examinînd apelurile, reieșind din situația existentă la pronunțarea sentinței.

Din analiza probelor cercetate, Colegiul a constatat că, instanța a stabilit cu certitudine faptul că, Gudima Viorel Mihail, la data de 20.11.2013, deschis a sustras de la cet. Costiuc Ana telefonul mobil de model Huawei la preț de 1000 și telefonul mobil de model Nokia X2-02 (greșit fiind indicat modelul acestuia C2-X2) la preț de 3800 lei, în care erau introduse două cartele SIM cu nr.069117500 și 060252931, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 4800 lei.

Astfel, Colegiul a respins argumentele apărării, precum că nu a fost administrată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului Gudima Viorel în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece toate probele cercetate au fost administrate în mod legal, de către partea apărării nu au fost contestate sau prezentate contraprobe și, fiind apreciate în cumul, coroborează și dovedesc faptul că Gudima Viorel a comis infracțiunea de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

Faptul că partea vătămată a fost agresată și i-au fost sustrate telefoanele mobile este confirmat atît din declarațiile acesteia, făcute imediat organelor de poliție, cît și indirect de către martorii Purice V. și Costiuc A.

Instanța de apel a apreciat critic și a considerat neveridice declarațiile inculpatului Gudima Viorel, deoarece aceasta au fost apreciate ca o încercare de a se eschiva de la răspundere penală, precum că telefoanele de model Nokia Lumia 603 cu cartelele SIM cu numerele 069117500 și 060252931 și al doilea telefon de model Huawei în care se afla cartela SIM cu numărul 067317811, îi aparțineau lui, fiindcă aceste declarații contravin probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Faptul că instanța a indicat greșit modelul telefonului „Nokia” nu poate fi reținut ca o eroare de drept sau drept o încălcare procesuală. Nu și-au găsit confirmare nici declarațiile inculpatului, precum că, în seara respectivă partea vătămată a fost la el la domiciliu și a încercat să ia careva bunuri ce-i aparțineau lui.

Astfel, reieșind din faptul că acuzatorul de stat i-a adus învinuirea inculpatului în baza prevederilor art. 187 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal a

conchis că sentința adoptată de către instanța de fond a fost pronunțată în limitele învinuirii, fiind una legală și întemeiată.

Verificînd legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care este una intenționată și conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care a fost anterior condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, faptul că inculpatul nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, fiindu-i stabilită pedeapsa din categoria celei mai aspre, sub formă de închisoarea. Totodată, ținînd cont de faptul că inculpatul are la întreținere trei copii minori, instanța corect a concluzionat că pentru corectarea inculpatului nu este absolut necesară privarea lui reală de libertate, acordîndu-i o șansă de corectare prin aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia (art. 90 Cod penal).

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la data de 31 iulie 2015, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, indicînd următoarele motive:

- instanța de apel neîntemeiat și ilegal a menținut hotărîrea primei instanțe, atît în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, inclusiv și în partea individualizării pedepsei;

- nu este de acord cu argumentul instanței de apel, precum că prin înaintarea ordonanței privind modificarea învinuirii în sensul agravării, de către procuror, se vor leza substanțial drepturile inculpatului la un proces echitabil;

- consideră că procurorul, prin prizma art.325 alin.(2) și 326 alin.(1) Cod de procedură penală, corect a înaintat această ordonanța, deoarece a descoperit noi circumstanțe și a aplicat corect pîrghiile justiției pentru calificarea corectă și echitabilă a faptelor comise de inculpat, corectînd în acest mod erorile comise de către organul de urmărire penală și ulterior, preluate la adoptarea soluției de către instanța de fond;

- totodată relevă că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă, deoarece nu s-a ținut cont de faptul că, anterior s-a aflat în conflict cu legea, în ambele instanțe a pledat nevinovat, ceea ce denotă că vinovatul a manifestat de la bun început o indiferență totală față de consecințele survenite după acțiunile sale ilegale, astfel, considerînd că nu se va atinge scopul pedepsei penale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva*

hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. În susținerea argumentelor sale recurentul invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Sub aspectul temeiului pct. 12) al normei menționate, Colegiul penal enunță că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Gudima Viorel a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art.187 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Gudima Viorel în săvîrșirea infracțiunii imputate, motivîndu-și soluția în acest sens (pct. 5 din prezenta decizie).

Instanța de recurs consideră că instanța de apel întemeiat și legal a menținut hotărîrea primei instanțe, deoarece la judecarea apelurilor declarate de procuror, partea vătămată, avocatul Mardari V. în numele părții vătămate și de avocatul Ailoi P. în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, motive care după conținutul lor sunt aceleași cu unele argumente invocate de către procuror în recursul declarat, inclusiv și asupra legalității ordonanței de modificare a învinuirii adusă inculpatului în sensul agravării ei în cadrul ședinței instanței de apel, învinuire de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, adică, *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel corect a respins admiterea ordonanței de modificare a învinuirii aduse inculpatului Gudima Viorel, examinând apelurile, reieșind din situația existentă la pronunțarea sentinței, concluzionând că: *„Potrivit Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele chestiuni se vizează participarea procurorului la judecarea cauzei penale” nr.12 din 24.12.2012 - În cazul judecării apelului în instanța de apel, procurorul nu poate modifica acuzarea în sensul agravării ei, din motiv că aceasta ar leza substanțial dreptul inculpatului la un proces echitabil (învinuirea respectivă nu parcurge triplul grad de jurisdicție, luând în considerare faptul că este formulată în instanța de apel). Totodată, art. 326 Cod procedură penală stipulează posibilitatea modificării acuzării în sensul agravării ei, dacă în cadrul judecării cauzei în prima instanță a fost inițiată de către procuror, dar nu a fost acceptată și ulterior a fost indicat acest motiv în cererea de apel.”*

Astfel, reieșind din cele menționate supra în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că, astfel de cerere în ședința instanței de fond nu a fost înaintată de către procuror, din care motiv, a fost menținută încadrarea juridică a faptei potrivit rechizitoriului în dispoziția art. 187 alin. (1) Cod penal, care a fost constatată de către instanța de fond prin hotărîrea sa.

7.2. Referitor la alegațiile procurorului privind blîndețea pedepsei stabilite inculpatului Gudima Viorel, Colegiul penal menționează că, analizînd decizia atacată, constată că aceste argumente au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, unde s-a solicitat stabilirea pedepsei închisorii cu executarea reală a acesteia. Asupra acestor motive instanța s-a expus argumentat în hotărîrea pronunțată, așa cum este indicat în pct.5 din prezenta decizie.

Instanța de recurs de asemenea conchide că, instanța de apel corect a menținut hotărîrea primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului Gudima Viorel, prin care s-a dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate sub formă de închisoare pe un termen de probă, deoarece, ținîndu-se cont de prevederile art.7, 61, 75 – 78 Cod penal, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără privarea lui reală de libertate.

Astfel, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afectat soluția acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, în cauza penală în privința lui **Gudima Viorel Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **17 martie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir